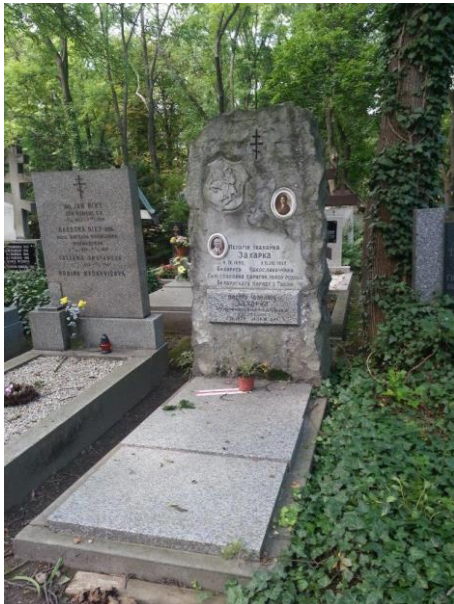

Vasil Zacharka 1. 4. 1877 – 14. 3. 1943

běloruský exilový prezident

Olšanské hřbitovy 2ob, odd. 18, hrob 226

adopční nájemce Běloruský osvětový spolek Skaryna (od r. 2014)

Vasil Zacharka (1. 4. 1877 – 14. 3. 1943) byl druhým prezidentem exilové *Rady Běloruské lidové republiky*. Narodil se nedaleko Grodna. Roku 1895 se stal diplomovaným učitelem a nastoupil učitelkou praxi. Roku 1898 byl povolán do carské armády, z níž byl propuštěn roku 1902. Po vypuknutí rusko-japonské války byl v roce 1904 znovu mobilizován a až do roku 1917 sloužil na různých administrativních postech. Byl delegován na shromáždění běloruských vojáků *Západní fronty*, zúčastnil se *Všeběloruského kongresu*, který 25. 3. 1918 vyhlásil nezávislost *Běloruské nezávislé republiky*. Po vstupu bolševiků na území Běloruska v roce 1919 byla tato vláda donucena emigrova a nakonec našla útočiště právě v masarykovském Československu. V roce 1920 byl Zacharka vedoucím běloruské diplomatické mise v Moskvě, kde se vedl jednání s ruským ministrem zahraničí o uznání nezávislosti Běloruska a také o osvobození běloruských politických vězňů. Od roku 1925 se stal viceprezidentem a v roce 1928 se po smrti Petra Krečeuskeho stal druhým prezidentem exilové *Běloruské nezávislé republiky*.

foto hrobu: archiv SPH, portrét: <http://en.wikipedia.org/wiki/File:Zacharka.jpg>

volně podle informací Běloruského osvětového spolku Skaryna a http://en.wikipedia.org/wiki/Vasil_Zacharka